

0608 – 8. juni

Elsk deres uvenner, velsign dem som forbanner dere, gjør godt mot dem som hater dere, og be for dem som ødelegger for dere og forfølger dere. Mat 5: 44.

Ut fra disse ordene skal du merke deg hvordan Herren Kristi sinnelag er, og den ånd hans barn da også skulle ha: «Elsk deres uvenner, velsign dem som forbanner dere, gjør godt mot dem som hater dere».

Måtte hver eneste kristen ta inn over seg hvor høyt Herren her setter målet! Så vi i alle fall må vite hva som er hellighet, og ikke leve et liv i vår onde naturs mørke.

Herren straffer ikke bare dem som hater sine uvenner, taler ille om dem eller gjør dem ondt. Han vil heller ikke godta en kristendom som unnlater å elske dem og gjøre godt mot dem. For når han sier: «Elsk deres uvenner», så betyr «elske» virkelig å elske; å ha et hjerte som brenner av kjærlighet mot dem, og ønsker dem alt godt.

For det andre ser vi han vil at denne kjærligheten også skal bevises gjennom omsorgsfulle ord og forbønn. For han sier: «Velsign dem som forbanner dere». Når hatet og fiendskapen ikke gir seg verre utslag, skjer det oftest gjennom ord. På alle mulige måter taler en nedsettende om sin uvenn, og søker å ødelegge hans rykte. Men her sier din Herre Kristus at du tvert imot skal tale vel om dem. Ikke ønske noe ondt for dem, men velsigne dem som forbanner deg.

Ja, hør hvordan Paulus taler om det samme som Kristus sier til oss her: «Tal vel om dem som forfølger dere; tal vel og ønsk dem intet ondt». Å, min Gud, hvor langt står vi ikke fra dette ditt sinnelag og holdninger! «Tal vel om dem som forfølger dere!» – Å, Herre, min Gud, ikke fordøm oss!

Vi ser apostelen gjentar dette «tal vel» to ganger, og lar oss dermed skjønne hvor nødvendig det er for oss både å ta denne formaningen til hjertet, og å leve vårt liv etter den.

Men når vi altså skal elske, velsigne og tale vel om våre uvenner, om «dem som forfølger dere», hvem er det så vi skal hate og tale ondt om? Her får vi jo inntrykk av at noe slikt overhode ikke hører hjemme i et sant hellig sinn hos en Jesu etterfølger. Han skal ikke hate, baktale eller forbanne noe menneske.

Her ville noen kanskje innvende: Leser vi ikke i Skriften at selv hellige menn, ja, Kristus selv og hans apostler, ofte rettet hard tale mot fiendene? Kan en kalle det for å elske og velsigne dem?

Forholdet er at når de hellige hardt og straffende talte i Herrens navn, er det ikke et menneskes, men Den Hellige Guds straff og forbannelse som uttales. Det som gjøres på embetets vegne, som når en dommer avsier en dødsdom, når boddelen henretter, eller en lærer med Guds ord og i Kristi sinnelag straffer, er alt sammen Guds straff. Og alt det Gud gjør, er rett og hellig.

Men her taler Kristus til oss om hva vi, bare som mennesker, skal gjøre mot dem som er fiendtlige mot oss. Ikke om hva et embete gjør, men om hva menneskene skal gjøre. Og da heter det: Elsk, velsign, tal vel, gjør godt.

Denne kjærligheten skal også bevises gjennom det Herren taler om i v. 42: «Den som ber deg, skal du gi, og den som ønsker å låne av deg, skal du ikke vende ryggen til». Selv om det er din uvenn som er i nød, så skynd deg å hjelpe ham – «gjør godt mot dem som hater dere».

Og Herren gir oss to gode grunner for hvorfor vi altså skal elske våre uvenner, og gjøre dem godt. For det første at vi, som gode barn, skal likne vår himmelske Far. Han sier: «Slik skal dere være som barn av deres Far i himmelen. For han lar sin sol gå opp over onde og gode, og lar det regne over rettferdige og urettferdige».

Her taler Herren om solen og regnet, som er de to vesentligste midlene han bruker til å gi oss all jordens frukt og velsignelse. I denne uttrykksformen favner han hele den uendelige rikdommen av alle Guds gaver og velsignelser på jorden. Og dette gir han da uten opphør til sine fiender, like så vel som til sine barn og venner. Slik er Guds hjertelag. Og dette sinnelaget skulle da selvsagt også vi ha.

Den andre grunnen til at vi skal ha dette sinnelaget, som Herren nevner her, er at vi i motsatt fall ikke likner ham, men de ugudelige menneskene. Han sier: «For dersom dere elsker dem som elsker dere, hvilken lønn har dere da? Gjør ikke til og med tollerne det samme? Og dersom dere bare oppfører dere vennlig mot deres brødre, hva mer enn andre gjør dere da? Gjør ikke til og med tollerne det samme?»

De som gjerne vil være gode og kristne mennesker, men er så falske i sin kjærlighet at de bare elsker og gjør godt mot sine venner, burde virkelig våkne av disse Kristi ord.

Det finnes vel knapt så onde mennesker, tyver eller røvere, at de ikke holder på vennskapet innen sin bande. Kristus sier at selv djevlene har dette samholdet. Ellers ville riket deres blitt ødelagt (Luk 11).

Så kan du selv se hvor kristelig du er, når du er vennlig og varm bare overfor dine venner. Da er du bare så from som tyver og røvere, ja, som djevlene.